

plus

Ordfører: At Aphinya ikke kan bo her er den pris, vi må betale for en stram lov

Udlændingeloven rammer også nogen gange de forkerte, siger Martin Henriksen (DF). I Flensborg kan familien stadig ikke forstå, at de ikke måtte blive i Farsø

Aphinya, Supaknapha og Heini Bøgelund Andersen sammen. Privatfoto

UDLÆNDINGEPOLITIK 26. august 2018 14:48
Af: Anders Sønderup

Del artikel

Der var ikke nogen protester, ingen underskriftindsamling og ikke nogen politikere, der råbte op i villige medier, da to søstre på 10 og 14 år i december fik besked på, at de ikke havde nogen fremtid i Danmark.

LÆS OGSÅ

Ny strategi: Nu håber familien at få Aphinya hjem via adoption

De havde ellers boet i landet i halvandet år, passet deres skole og overhovedet ikke gjort nogen fortræd - og det samme gjaldt også deres far, der passede sit arbejde og ikke lå samfundet til last på nogen måde. Han havde fast arbejde, hus og kunne snildt forsørge sine to piger, som han gerne vil have til et land, hvor piger har en noget bedre mulighed for at få en fremtid, der byder på mere end et ægteskab med deres fætter.

Men der var ingen politikere eller skolelærere, der lavede ballade, da de to piger fik afslag på familiesammenføring - først af udlændingestyrelsen, siden af udlændingenævnet. Begge steder lød dommen at pigerne ikke kunne få en vellykket integration.

For de to piger og deres far er fra Pakistan, de er muslimer, og at kæmpe for at de skulle blive i Danmark ville ikke være nogen vindersag - slet ikke for politikere, der opstiller til højre for Enhedslisten og Alternativet.

En anden sag

Helt anderledes har det været i sagen om den 13-årige Aphinya Pechmuang fra Farsø. I det sidste halvandet år har hun boet hos sin mor, Supaknapha, og hendes mand i Vesthimmerland, men søndag forlod familien Danmark og er nu i Tyskland, efter at myndighederne afslog, at hun kunne blive familiesammenført med sin mor.

For det kan være svært at forstå, hvorfor hun ikke kan få lov til at blive - især for de tusindvis af danskere, der har set Aphinyas video på hendes facebookside, hvor hun siger tak til lærere, klassekammerater og på de to minutter helt i gennem fremstår som en pige, der ikke vil nogen noget ondt og på alle måder sagtens kunne blive en gevinst for nationen.

Sagen har samlet et ellers ikke særligt enigt byråd i Vesthimmerland, hvor alle fra DF til SF er enige om, at hun skal have lov til at blive. En galleri-ejer fra Luxembourg vil sende kager til den ansvarlige minister, Inger Støjberg, flere folketingsmedlemmer har også blandet sig i sagen og flere end 10.000 har sat deres digitale signatur på en underskriftsindsamling startet af en af de lærere, der har undervist Aphinya i modtageklassen på Farsø Skole.

Alle er enige om, at hun skal have lov til at blive - at nogen må gøre noget.

FARVEL TIL FARSØ

- 13-årige Aphinya Pechmuang fra Farsø har fået afslag på familiesammenføring.
- Sidste fredag sagde hun farvel til kammeraterne på Farsø Skole for sidste gang. I weekenden tog hun med sin mor og stedfar til Tyskland.
- Hendes mor kom til Danmark i 2012 for at bo i Farsø med sin mand Heini Bøgelund Andersen, mens datteren, Aphinya Pechmuang, først kom til Danmark sidste år.
- De fem år væk fra sin thailandske mor tyder - ifølge de danske myndigheder - på, at moren havde planer om at lade hende blive i Thailand.
- Sagen har været for Udlændingenævnet, men nævnet har stadfæstet Udlændingestyrelsen afgørelse.

Vis mindre ^

Men på to punkter ligner historien fra Farsø sagen om de to pakistanske piger, og de to sager ligner mange andre afslag på familiesammenføringer: Der gives afslag i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, idet ansøgerne ikke har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration, jf. udlændingelovens § 9, stk. 16.

Samt at afgørelsen er endelig - der er ingen eller intet, der kan ændre den. For den er truffet i overensstemmelse med dansk lov.

Prisen for stram politik

- Jeg vil godt åbent og ærligt stå ved, at hvis vi vil have en stram udlændingepolitik så vil der uundgåeligt komme sager, der ikke virker helt fornuftige. Men prisen for, at vi kan for at have den politik, som et folketingsflertal har stemt for, er altså, at der engang i mellem kommer eksempler som dette frem. Det er en pris, vi er villige til at betale, for loven virker helt efter hensigten i de fleste tilfælde, siger Martin Henriksen, udlændingeordfører for Dansk Folkeparti.

Men sandsynligheden for at Aphinya en dag bliver et problem for Danmark er vel til at overse?

- Ja, uden at kende sagen i detaljer - og det er vigtigt at huske på, at der altid er detaljer, der ikke kommer frem - så lyder hun jo ikke som en pige, der vil blive en belastning for Danmark. Men i den her sag har forældrene også et ansvar. Jeg har svært ved at forstå, at man ikke prøver at få sit barn hurtigst muligt herop, og det er altså også forældres ansvar at sætte sig ind i reglerne om familiesammenføring, siger Martin Henriksen, der ikke mener, at der er nogen grund til at kritisere hverken udlændingestyrelsen eller nævnet.

- Der sidder gode folk, der træffer deres afgørelse efter loven. Præcist som de skal. De skal følge loven - ikke følelser eller noget som helst andet, siger Martin Henriksen.

NORDJYSKE har uden held forsøgt af få kommentarer fra integrationsordførerne fra Venstre og Socialdemokratiet.

Ingen følelser

Præcis som alle andre love tager udlændingelovens paragraf 9 ikke hensyn til følelser, og den kan ikke gradbøjes af, hvor mange hvor mange, der syntes, at det er synd for de, der rammes af loven.

Det er kun Folketinget, der kan ændre den - og det kommer ikke til at ske foreløbigt.

For loven er ikke lavet for at ramme piger fra Thailand. Men de er som alle andre børn, hvis forældre søger om familiesammenføring, omfattet af den. Uanset hvilket oprindelsesland forældrene kommer fra. For ligesom alle andre danske love hviler den nemlig på retssamfundets vigtigste princip: Lighed for loven.

Samme regler gælder uanset om ansøgeren er en somalisk mand, der gerne vil have sine store sønner op fra Mogadishu eller om det er en thailandsk kvinde, der gerne vil have sin datter til Danmark.

Men selvfølgelig betyder forældrenes oprindelse en del - det står bare ikke i lovteksten. Men da loven blev vedtaget i 2004, var målet for partierne at gøre den så stram som muligt. Målet var nemlig dengang som nu: At forhindre 15-16-17 årige teenagere fra muslimske lande i at komme til Danmark via familiesammenføring flere år efter deres forældre.

Efter at have boet hele deres liv i Afghanistan, Irak, Iran og lignede lande ville de nemlig være særdeles svære at integrere på fornuftig måde. De ville ikke tale sproget, muligvis ville deres eneste skolegang have været koranskolen og udsigten til at de kunne bidrage positivt til samfundet ville være overskuelig.

Daske værdier

Så hvis - bestemte partierne bag loven - børnene overhovedet skulle have lov til at komme til Danmark skulle det ske så hurtigt som muligt, så de kunne nå at blive præget mest muligt af de såkaldte danske værdier, der også i 2004 var en central del af danske udlændingelovgivning.

Derfor skal de børn, forældre gerne vil have familiesammenført til Danmark, opfylde et integrationskrav, og her bliver der - citeret fra udlændingestyrelsens materiale - blandt andet vurderet ud fra længden og karakteren af barnets ophold i hjemlandet og i Danmark, om barnet har opholdt sig her i landet tidligere, i hvilket land barnet har haft hovedparten af sin opvækst, hvor barnet har gået i skole, hvilke sprog det taler og - som en af de mest afgørende faktorer - om barnets forælder i Danmark bevidst har valgt at lade barnet blive i hjemlandet.

Vurderingen tager udgangspunkt i de forhold, der er gældende på det tidspunkt, ansøgningen indsendes - hvor længe barnet har været i Danmark har ingen betydning for udfaldet. For at Aphinya er i Danmark i halvandet år skyldes kun lange sagsbehandlingstider.

Det kan lyde tørt og klinisk, men det er lovgrundlaget, og det er alene ud fra det, at sagerne bliver afgjort.

I første omgang af Udlændingestyrelsen, der modtager og behandler ansøgningen. Der må gerne medsendes udtalelser fra skolelærere eller andre, der har haft kontakt til det pågældende barn, men om det får nogen betydning for udfaldet kommer kun an på om det vil være relevant i henhold til lovgivningen.

Skrivebordsafgørelser

Det hele er rent skriftligt - når det drejer sig om familiesammenføringen snakker styrelsen ikke med ansøgeren eller andre.

At det ikke sker var en af de ting, der har fået Venstres byrådsgruppe til at skrive til Inger Støjberg.

- Afgørelsen er korrekt ud fra loven. Men man må kunne lave en form for lokal høring med de fagpersoner, der har med hende at gøre. Det her virker som en afgørelse, der kun er foregået ved et skrivebord langt væk, og vi skriver, fordi vi har et spinkelt håb om, at afgørelsen tages om, sagde borgmester Per Bach Laursen i denne uge til NORDJYSKE.

At det er en skrivebordsafgørelse har borgmesteren ret i.

For alle udlændingestyrelsens afgørelser bliver - oplyser pressechef Nils Bak - truffet på styrelsens kontorer på Ryesgade i København.

At det så foregår sådan er igen noget, der er bestemt af lovgivningen, og udlændingestyrelsen har ingen mulighed for at ændre på den praksis.

Kun jura

Også hos Udlændingenævnet - der har det sidste og bestemmende ord i den slags sager - bliver sagen alene vurderet ud fra det skriftlige materiale. Godt nok har Udlændingenævnet mulighed for at indkalde ansøgere eller andre relevante personer til samtale, men det sker stort set kun i sager, hvor der er mistanke om proforma eller tvangsægteskaber.

Sagen om Aphinya blev afgjort på et kontor i Adelgade i København, hvor tre - en dommer, en advokat og en person udpeget af integrationsministeriet - traf den endelige afgørelse.

- De tre er tilfældigt udvalgte blandt nævnets 31 medlemmer. De får tilsendt det skriftlige materiale i en række sager, og mødes så fysisk for at træffe en afgørelse, siger sekretariatschef Michael Lohmann Kjærgaard, der afviser at noget som helst *andet end det som lovgiver har bestemt* kan få indflydelse.

- Nævnet er sat i verden for at træffe juridiske afgørelser. Alle medlemmer er jurister, og de træffer ikke afgørelser ud fra andet end loven, siger han.

Afgørelsen herfra kan ikke appelleres noget sted, ministeren har ikke mulighed for at ændre afgørelsen og derfor er Aphinya, Supaknapha og Heini Bøgelund Andersen i Flensburg.

Heino og Aphinya ville gerne være blevet i Farsø, men nu er de flyttet til Flensburg. Privatfoto

Fredag eftermiddag var d i grænsebyens filial af Jysk for at se efter gardiner til deres nye lejligheder. Sådan en har de nemlig fundet via Facebook, og den - eller en anden i Flensburg - regner Heini Bøgelund Andersen med bliver deres hjem den næste tid.

- Jeg har opgivet håbet om, at der kommer en anden afgørelse fra de danske myndigheder. Men hvis vi bliver her et halvt år, kan vi måske komme tilbage til Farsø på grund af EU-retten, og lige nu er det vores eneste håb, siger han.

For hvis familien får et hjem i Flensburg - eller et andet sted i EU - og bor der et stykke tid, så vil han få status som mobil unionsborger, og til den tid vil familie være omfattet af EU-regler, der gør, at de alle tre kan rejse hjem.

Men alt det er fremtid - nutiden er mest af alt forvirrende. Aphinya skal nok starte i en tysk skole, mens Supaknapha må blive hjemmegående - i hvert fald indtil hun har fået tysk arbejdstilladelse. Derfor er de afhængige af Heinos indtægt - problemet er bare, at arbejdspladsen er langt væk.

Har I råd til det?

- Næh. Ikke når du spørger så direkte. Men vi har ikke noget alternativ. Jeg kan ikke få et job i Thailand, og vi vil være sammen. Så nu må vi bare se om vi kan klare det. Men det det er ikke så nemt. Og jeg fatter stadig ikke, at vi skal i gennem alt det her. Det er da for åndsvagt.

